

دعای امام صادق (ع) در شب آخر شعبان المعظم و شب اول رمضان المبارک

خدایا این ماه مبارکی که قرآن در آن نازل گشته آن قرآنی که راهنمای مردم گردیده و نشانه های روشنی از راهبری و جدا کردن میان حق و باطل است فرا رسیده پس این طاعت اندک را از من بپذیر.

خدایا این ماه مبارکی که قرآن در آن نازل گشته آن قرآنی که راهنمای مردم گردیده و نشانه های روشنی از راهبری و جدا کردن میان حق و باطل است فرا رسیده پس این طاعت اندک را از من بپذیر.
به گزارش خبرگزاری مهر، شیخ از حارث بن مُعِیْرَه تَضَرّی روایت کرده که: حضرت صادق (ع) در شب آخر شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا را می خواند.

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ: خدایا این ماه مبارکی که قرآن در آن نازل گشته آن قرآنی که
وَجُعِلَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ فَسَلَّمْنَا فِيهِ: راهنمای مردم گردیده و نشانه های روشنی از
راهبری و جدا کردن میان حق و باطل است فرا رسیده
پس ما را در این ماه سالم بدار.
وَسَلِّمْهُ لَنَا وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا فَيُسرَ مِنْكَ وَعَافِيَةً يَا مَنْ أَحْزَدَ الْقَلِيلَ: و آن را در حال آسانی و تندرستی از ما بگیر ای که
بگیرد اندک را
و شَكَرَ الْكَثِيرَ إِقْبَلْ مِنِّي الْيَسِيرَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى: و بسیار قدردانی کند، این طاعت اندک را از من بپذیر.
خدایا از تو خواهیم که برای من به سوی هر
كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا وَ مِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَا نَعَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ یا مَنْ: کار خیری راهی و از هر چه دوست نداری سر را هم مانعی
قرار دهی ای مهربانترین مهربانان ای که
عَفَا عَنِّي وَ عَمَّا خَلَوْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ يَا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْنِي: گذشتی از من و از آن کارهای زشتی که در پنهانی کردم ای که مرا
به سبب دست زدن.
بَارِئُكَابِ الْمَعَاصِي عَفْوَكَ عَفْوَكَ يَا كَرِيمُ إِلَهِي: به گناهان نگیری گذشت ، گذشت ، گذشت تو را خواهانم ای بزرگواری خدایا.
وَعَظَّمْتُ نَفْسِي فَلَمْ أَتَّعِظْ وَ زَجَرْتَنِي عَنْ مَحَارِمِكَ فَلَمْ أَنْزَجِرْ فَمَا عُذْرِي: مرا پند دادی ولی من پند نگرفتم و از کارهای حرام خود
بازم داشتی ولی من بازنیاستادم پس چه عذری.
فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ عَفْوَكَ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ: به درگاهت دارم ای کریم از من گذشت کن که عفو و
گذشتت را خواهانم خدایا از تو درخواست دارم آسودگی هنگام.
الْمَوْتِ وَالْعَفْوِ عِنْدَ الْحِسَابِ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُخَسِّنْ: مرگ و گذشت در وقت حساب را بزرگ است گناه از بنده ات
پس باید گذشت.
التَّجَاوُزُ مِنْ عِنْدِكَ يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ: از جانب تو نیز نیکو باشد ای شایسته پرهیزگاری و ای شایسته
آمرزش عفو و گذشتت را خواهانم.
اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ بَنُ عَبْدِكَ بَنُ أُمَّتِكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ: خدایا من بنده و فرزند بنده و فرزند کنیز توام ناتوان و نیازمند
مهر تو هستم.
وَ أَنْتَ مُنْزِلُ الْغَنَى وَالْبَرَكَةِ عَلَى الْعِبَادِ قَاهِرٌ مُقْتَدِرٌ أَحْصَيْتَ: و تویی که دارایی و برکت بر بندگان فرو فرستی و تو چیره و توانایی
کارهای بندگان را
أَعْمَالُهُمْ وَ قَسَمْتَ أَرْزَاقَهُمْ وَ جَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً السِّتْنَتُهُمْ وَ الْوَأْتَهُمْ: شماره داری و روزیشان را قسمت کرده و زبانها و رنگه‌هاشان را
متفاوت کردی.
خَلَقَ مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ وَ لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ وَ لَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَكَ: آفرینشی پس از آفرینش دیگر و بندگان دانش تو را ندارند و
قدر تو را ندانند.
وَكُنَّا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ فَلَا تَصْرِفْ عَنِّي وَجْهَكَ وَاجْعَلْنِي مِنْ: و همه ما نیازمند رحمتت هستیم پس ای خدا رو از من مگردان و
مرا در کردار.
صَالِحِي خَلَقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ وَالْقَضَاءِ وَالْقَدَرِ اللَّهُمَّ ابْقِنِي: و آرزو و امور مربوط به قضا و قدر از شایستگان خلق خویش قرارم
ده خدایا زنده ام بدار.
خَيْرَ الْبَقَاءِ وَ أَقْنِي حَيَّرَ الْقَنَاءِ عَلَى مَوْلَاةٍ أَوْلِيَائِكَ وَ مُعَادَاةِ أَعْدَائِكَ: به بهترین وضع زندگی و بمیرانم به بهترین مردن (یعنی) با
دوستی دوستان و دشمنی با دشمنان.
وَ الرَّعْبَةِ إِلَيْكَ وَ الرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْحُشُوعَ وَالْوَفَاءَ وَالتَّسْلِيمَ لَكَ: و رغبت به درگاهت و ترس و خشوع از تو و وفاداری و تسلیم بودن

در برابرت

والتَّصَدِيقَ بِكِتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي: وَ تَصَدِيقَ كَرْدَن كِتَابِ تُو (قرآن) وَ پیروی از روش پیغمبرت خدایا آنچه در دل دارم.

مِنْ شَكٍّ أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ أَوْ قُتُوْطٍ أَوْ فَرْحٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ: از شك و تردید یا انکار یا ناامیدی یا خوشی یا گردن فرازی یا اسراف در خوشگذرانی یا

خِيْلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ: خودبینی یا خودنمایی یا شهرت جویی یا ایجاد دو دستگی یا دورویی یا کفر یا فسق یا

عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْئَلْكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي: گناه یا بزرگ طلبی یا چیزهای دیگری که تو دوست نداری پس ای پروردگارا از تو خواهم که آنرا تبدیل کنی.

مَكَانَهُ اِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَ وِفَاءً بِعَهْدِكَ وَ رِضًا بِقَضَائِكَ وَ زُهْدًا فِي: به ایمان به وعده ات و وفاداری به پیمانت و خوشنودی به قضاء و قدرت و پارسایی در

الدُّنْيَا وَ رَعْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ وَ اَثَرَةً وَ طَمَآنِينَةً وَ تَوْبَةً نَصُوحًا اسْئَلْكَ: دنیا و اشتیاق بدانچه نزد تو است و فضیلتی و آرامشی و توبه خالص ، این را از تو خواهم.

ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اِلٰهِي اَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُغْصِي وَ مِنْ كَرَمِكَ: ای پروردگار جهانیان خدایا تو را بخاطر بردباریت نافرمانی کنند و به طمع جود و کرم.

وَ جُودِكَ تُطَاعُ فَكَانَتْ لَمْ تُغْصَ وَ اَنَا وَ مَنْ لَمْ يَعْصِكَ سَكَانُ اَرْضِكَ: اطاعت کنند پس گویا نافرمانیت نکرده اند و من با کسانی که نافرمانیت نکردند همه ساکنان زمین توئیم.

فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَ بِالْخَيْرِ عَوَادًا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلَّى: تو بر ما به فضل خویش بخشنده باش و به نیکویی بازگردنده ای مهربانترین مهربانان و درود.

اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ اِلَيْهِ صَلَوةٌ دَائِمَةٌ لَا تُحْصَى وَ لَا تُعَدُّ وَ لَا يَقْدَرُ: خدا بر محمد و آل او درودی همیشگی که به شماره و عدد درنیاید و اندازه اش.

قَدَرَهَا غَيْرُكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ: نتواند جز تو ای مهربانترین مهربانان